

رسانه رادیو و تلویزیون جام‌جم

اخبار

بگذارد تا زنده‌ام دوباره کار کنم

صدیقه کیانفر که این روزها وضعیت جسمانی مناسبی ندارد و در بستر بیماری است به ایسنا گفت: این روزها نمی‌توانم خوشحال باشم، چون کار نمی‌کنم. تمام بیماری‌های من از بیکاری است. بگذارد تا زنده‌ام دوباره کار کنم تا برای مردمی که دوستان‌مان دارند، یک یادگاری دیگر داشته باشم.

وی عنوان کرد: من هنوز می‌توانم کار کنم و ذهنم آماده کار است. هنوز می‌توانم صفحات را حفظ کنم. از دوستان کارگردان می‌پرسم چرا من بیکارم؟ شما که همیشه دعوت‌م می‌کردید. شما که همیشه از من راضی بودید.

او ادامه داد: من هیچ‌وقت به پول فکر نکرده‌ام. چرا می‌گذارید غصه بخورم؟ سعی کنید به یادم باشید. بگذارد تا زنده‌ام دوباره کار کنم تا برای مردمی که دوستان‌مان دارند، یک یادگاری دیگر داشته باشم.

این بازیگر قدیمی یادآور شد: این روزها نمی‌توانم خوشحال باشم چون کار نمی‌کنم. بیماری‌های من از بیکاری است؛ بیکار هشتم و غصه می‌خورم. هیچ‌گاه برای زیاد کار کردن اعتراض نکرده‌ام و همیشه تا می‌توانستم کار می‌کردم. الان هم می‌توان کار کنم.

خواننده «آمده‌ام شاه پناهم بده» به (صبحی دیگر) می‌آید

به گزارش روابط عمومی شبکه آموزش سیما، برنامه (صبحی دیگر) سه‌شنبه هفتم خرداد میزبان فاطمه روزبهانی و الیاس جمیلی عروسک‌ساز می‌شود.

همچنین در بخشی دیگر محمدعلی کریمخانی، مداح و خواننده اثر جوادان «آمده‌ام شاه پناهم بده» که در مدح امام هشتم (ع) است، در برنامه حضور پیدا می‌کند.

بشیر حاجی‌بیگی، سخنگوی سازمان انتقال خون نیز یکی دیگر از مهمانان روز سه‌شنبه برنامه صبحی دیگر است.

برنامه صبحی دیگر به تهیه‌کنندگی سیدرامین موسوی ملکی هر روز ساعت ۹ و ۳۰ دقیقه از شبکه آموزش سیما پخش می‌شود.

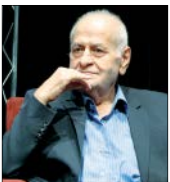
آخرین ایست بازرسی» به شبکه ۴ رسید

«آخرین ایست بازرسی» با موضوع مقاومت مردم لبنان از شبکه چهار سیما پخش می‌شود.

به گزارش روابط عمومی شبکه چهار سیما، مینی‌سریال پنج قسمتی آخرین ایست بازرسی پیرامون مقاومت مردم لبنان به کارگردانی محمد‌های ناییچی و تهیه‌کنندگی سعید سعدی از نهم خردادماه هر شب ساعت ۱۲ از شبکه چهار سیما پخش و روز بعد ساعت ۱۸ بازپخش می‌شود.

داستان سریال به سال ۱۹۹۰ بازمی‌گردد و مقاومت مردم لبنان را به تصویر می‌کشد.

آخرین ایست بازرسی، روایتگر زندگی خانواده‌ای است که در سال‌های اشغال جنوب لبنان، درگیر ماجراهایی می‌شوند، ماله، پدر خانواده، توسط مأموران لبنانی که به اسرائیل خدمت می‌کنند؛ دستگیرشده و دخترش لیال برای خبر گرفتن از او به پایگاه نظامی می‌رود. رئیس پایگاه از لیال می‌خواهد تا در قبال آزادی پدرش، یکی نزدیکانش را که از اعضای جبهه مقاومت است به آنان تحویل دهد... همه بازیگران آخرین ایست بازرسی از هنرمندان شاخص لبنان هستند و عوامل پشت دوربین را سینماگران ایرانی تشکیل می‌دهند. در این سریال آتماری سلامه، کارمین لیوس، عمار شلق، حسام مراد، مجدی موشموشی، منی کریم، جویل الفرن، عدی رعذ، عفیف شیا، علی کمال‌الدین، نادر جیبوری، هشام پورسلیمان، فردریک سلیمان، فرانسوا میتری، رینه غوش، زینا صبا و سدرالدین غریب بازی کرده‌اند.
شایان ذکر است هم اکنون سریال امام علی (ع) در کنداکتور پخش شبکه چهار سیما قرار دارد و آخرین قسمت این مجموعه به دلیل مراسم شب‌های قدر روز چهارشنبه ساعت ۱۸ از شبکه چهار سیما پخش می‌شود.

تشییع پرویز بهرام از تالار وحدت

مراسم تشییع پیکر مرحوم «پرویز بهرام» روز چهارشنبه ساعت ۱۰ از مقابل تالار وحدت به سمت قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) برگزار خواهد شد.

زنده‌یاد بهرام متولد سال ۱۳۱۳ و فعالیت خود را از اواخر دهه ۲۰ آغاز کرده بود. او پیش از این‌که دوبلوری را آغاز کند، وکیل دادگستری بود. بهرام از سال ۹۳ با

همکاران و دوستان پرویز بهرام از سال‌ها رفاقت با او می‌گویند

خاموشی صدای ابریشمی

بی‌نظیری که دیگر تکرار نمی‌شود

اکبر منانی، مدیر دوبلاژ آقای بهرام یکی از قدرهای دوبله ما بود. من در زمان جوانی که وارد این حرفه شدم، افتخار شاگردی او را داشتم. یکی از اسطوره‌های ما بود. به ویژه این‌که نقش دراماتیک اتلوی او بی‌نظیر بود. او از هنرمندان قدیمی بود که هم در دوبله کارش حرفه‌ای بود و هم در تئاتر. آقای بهرام تحصیلکرده بود و صدای خیلی خاصی داشت که شاید کمتر نظیری را بتوان برای این صدا پیدا کرد. اگر هم باشد، کسانی هستند که تقلید صدای او را کردند. او بی‌نظیری بود که دیگر تکرار نمی‌شود. زیر صدای خاص او اسطوره بود. اما یک خواهرشی از شما به عنوان یکی از رسانه‌های ایران دارم و این‌که نگذارید بعد از فوت یک هنرمند بی‌نظیر گزارش تهیه کنید. تا زمانی که زنده هستند یادشان کنید. بهرام مدت‌ها در بستر بیماری بود. چقدر خوب است که در زمان حیات یاد هنرمندان قدیمی و طراز اول کنیم. چون اینها اسطوره‌های بی‌نظیر فراموش نشدنی هستند. بازیگران هنرمندان بی‌نظیر هستند و قبل از هر نقش مدت‌ها تمرین می‌کنند. اما دوبلور خیلی بیشتر از بقیه هنرمندتر هستند، چون در طول روز ممکن است به جای دو یا سه نقش صحبت کنند و این کار راحتی نیست. دوبلورها شاه‌هاک‌ها هنر هستند و به نظرم بالاترین هنر دوبله است. پس نگذاریم وقتی فوت شدند یادشان کنیم. همه عمر دوبلورها در اتاق‌های خاموش و استودیوهایی تارک به سر می‌رسد، استودیوهایی که تارک است و با هوای کم. درد دل زیاد است و مثنوی ۷۰ من می‌شود.

بهرام دیگر تکرار نخواهد شد

تورج نصر، دوبلور: سال‌ها افتخار همکاری با این استاد بزرگ را داشتم. استادی که نمونه آن دیگر نخواهد آمد. او بسیار خوش صدا و به معنای واقعی کلمه استاد بود. وقتی کنار او می‌نشستم و گویندگی می‌کردیم برایمان افتخار بزرگی بود و از صدای زیبا و گویش او لذت می‌بردیم. آقای بهرام بهترین «شکسپیرین» ایران بود و نقش «اتللو» را هم در زمان‌های گذشته ایفا کرده بود.

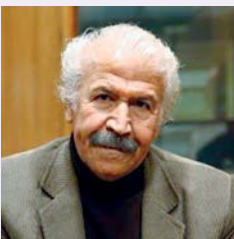
آقای بهرام مردی بسیار باسواد، باوقار و مهربان بود. در تمام این مدتی که با ایشان همکار بودم، هیچ کدورتی از او ندیدم. هیچ‌گاه ندیدم به کسی توهین کند یا حرف‌ناشیستی بزند. وجود او برای همه ما افتخارآفرین بود.

صدای بسیاری دیگر از همکارانمان که فوت شدند، دیگر تکرار نشد؛ در حالی که متأسفانه دست‌اندرکاران به این موضوع توجهی نمی‌کنند. گویندگان زیادی وارد کار دوبله شده‌اند، اما

هنوز صدای ماندگاری برای آینده نداریم.

ما به دوبله نیاز داریم و دوبله ایران هم باید بعد از ما باقی بماند و نه این‌که تمام بشود؛ اما متأسفانه تمام می‌شود. تعداد زیادی از نسل جدید که وارد حرفه دوبله شده‌اند خوب هستند، اما ماندگار نخواهند شد. به خاطر این‌که دیگر فیلم خوب نیست و کار خوب هم به آن صورت انجام نمی‌شود. همچنین با این‌که فناوری به کار دوبله سرعت داده، اما دوبله ایران دیگر حال و هوای گذشته را ندارد.

شاگردی او را کردم

فراموش نمی‌شود.

خلق خاطره‌ای فانتزی با اورسن ولز در لاله‌زارا

امیر عطرچی، دوبلور: همه از ویژگی‌های کاری استاد بهرام می‌گویند، اما من می‌خواهم از خصوصیات رفتاری او بگویم. یکی از حسن‌های ایشان این بود که هرگز او را بدون روزنامه نمی‌دیدید. همیشه روزنامه دستش بود و سر کار می‌آمد. اعتقاد داشت باید هر روز هزینه‌ای برای خرید روزنامه بدهد. ضمن این‌که همه صفحات روزنامه را می‌خواند. امکان نداشت فقط یک مطلب از روزنامه را بخواند، بلکه خیلی دقیق همه صفحات روزنامه را ورق می‌زد و می‌خواند. سوادش به روز بود.

یکی دیگر از ویژگی‌های جالب استاد بهرام این بود که از هر موضوعی خیلی خوب قصه می‌ساخت و خیلی شیرین درباره اش می‌گفت. در واقع هر حرفی را که نمی‌توانست رک بگوید، آن را به قصه تبدیل می‌کرد. به‌شدت اهل کار گروهی بود و به ایران عشق می‌ورزید. استاد بهرام، ستاره تئاتر ایران بود و یکی از بهترین اتللوهای ایران را استاد بازی کرده است. اما هرگز در گذشته نمانده بود و هر زمان حرف می‌زد به روز می‌گفت. کاری به گذشته نداشت.

او خاطره‌ای فانتزی با اورسن ولز در لاله زار برایمان تعریف کرده بود. می‌گفت یک روز که از کنار لاله زار رد می‌شد، اورسن ولز از پشت صدایش زد و گفت: پرویز من پول تئاتر ندارم. آمده ام ایران از تو پول بگیرم تا نمایشنامه‌ام را روی صحنه ببرم! یادش بخیر او این خاطره فانتزی را که ساخته خودش بود به حدی با نمک تعریف می‌کرد که ما از خنده ریسه می‌رفتیم.

بیماری سرطان دست و پنجه نرم کرد و در نهایت دیروز در منزل خود دار فانی را وداع گفت. از جمله کارهای شاخص وی می‌توان به گویندگی در مجموعه مستند جاده ابریشم و گویندگی به جای شخصیت کارآگاه کاستر اشاره کرد.

پرویز بهرام در طول بیش از نیم‌قرن فعالیت حرفه‌ای، در دوبله و گویندگی

فیلم‌های زیادی حضور داشته است. دوبله نقش‌هایی چون «درک» در مجموعه پلیسی «درک»، «کرس» در سریال بازرس، «نیکول» پدر مارکو در سریال «مارکوپولو»، ابوموسی اشعری در سریال «امام علی (ع)» و گویندگی در مستندهایی چون جاده ابریشم و مسلمانان را به یادگار گذاشته است.

در سلام کردن پیشی می‌گرفت

شوکت حجت، مدیر دوبلاژ آقای

بهرام، بزرگ‌تر و پیشکسوت ما بودند. یکی از حسن‌های او، صدای تاثیرگذارش بود. به حدی صدای زیبایی داشتند که ناخودآگاه همه جذب می‌شدند.

صدای خاص استاد روی هر شخصیتی قرار نمی‌گرفت. واقعا صدایش بی‌نظیر بود.

استاد بهرام نه‌تنها در کارش حرفه‌ای و فوق‌العاده بود، بلکه یکی از توانمندی‌هایش، تواضع بیش از اندازه اش بود. امکان نداشت در راهروهای جام جم قدم بگذارد و در سلام کردن پیشی نگیرد. اهل غرور و کبر نبود. البته این اواخر بسیار بیمار بود و واقعا اذیت می‌شد.

او تا پارسال هم گاهی به محل کار سر می‌زد و برای کار ابراز دلنگنی می‌کرد. این علاقه نشان می‌داد هنرمندان قدیمی تا چه میزان با شغل‌شان زندگی می‌کردند.

به یاد دارم دو سال پیش در یکی از استودیوهای بیرون برای کاری استاد، اشعار مولانا را چقدر بی‌نظیر خواند.

وقتی کنارش بودم و او اشعار مولانا را می‌خواند، بی‌اغراق بگویم موی بدنم سیخ می‌شد. با این‌که بارها صدای استاد را شنیده بودم، اما هر بار باز هم براریم تازگی داشت و تاثیرگذار بود.

چقدر افسوس خوردم که چرا صدای او را موقع خواندن اشعار مولانا ضبط نکردم. او اسطوره‌ای بود که جای خالی اش هرگز پر نمی‌شود.

صدای تاریخی اساطیری داشت

ابوالقاسم محمد طاهر، دوبلور: بهرام

واقعا شهره عام و خاص بود. نیازی به معرفی ندارد. به لحاظ شخصیتی وارسته، مهربان و فروتن بود. درباره مسائل درکش خیلی خوب بود. با همکاران همیشه صمیمانه حرف می‌زد و روحیه شاد و بذلگو داشت. امکان نداشت شما با بهرام هم صحبت شوید و نخندید، چون دلش می‌خواست همیشه لبخند را به همه هدیه کند.

آزروی بهرام برای دوبله این بود که رشد فکری کار دوبله بالا برود. واقعیت امر این بود که احساس خوبی نسبت به زندگی داشت. عاشق زندگی بود. امثال بهرام، محمد نوری خواننده یادگاران نسلی از جامعه ایران هستند که هرگز تکرار نخواهند شد. آنها جامعه‌گرا بودند و نسبت به مردم متعهد. از تئاتر بگویم که واقعا بهرام می‌درخشید. مگر می‌شود اتللویی که او بازی کرده بود را فراموش کنیم. مگر می‌شود صدای او را در مستند جاده ابریشم از خاطر ببریم. من به همه می‌گفتم که صدای بهرام شبیه تاریخ بود. وقتی درباره ایران و گذشته حرف می‌زد، انگار شنونده صدای تاریخی اساطیری بودیم. انسان فوق‌العاده‌ای بود بهرام. یادش بخیر، وقتی قرار بود نقشی را گویندگی کند، همه انرژی‌اش را در کار می‌گذاشت. او مدافع حقوق بشر بود. کافی بود بهرام وارد جمعی شود، آن وقت بود که صدای همهمه خنده‌ها بلند می‌شد، از پس که با همه شوخی می‌کرد. روحش شاد و جایش سبز.

دانش وکالتش را در اختیار

بی‌بضاعت‌ها می‌گذاشت

داود نماینده، مدیر دوبلاژ: پرویز بهرام

از پایه‌گذاران دوبله در ایران و از اولی‌های این دنیا بود. همیشه از اولین‌ها بود. به‌ویژه در زمان‌های بزرگ دنیا که زیباترین گفتار را ارائه می‌داد. او اتللوی شکسپیر را در ایران جلوه داد و به مردم ایران بیش از پیش معرفی کرد. پرویز بهرام گفتنی نبود. خواستنی و شنیدنی بود برایش گفتن کم است. او سهم بزرگی در تاریخ دوبله ایران دارد.

او در کنار گویندگی کار وکالت هم انجام می‌داد و دانش وکالت را در اختیار آدم‌های بی‌بضاعت می‌گذاشت. از آغاز ورودم به دوبله به او و بهرام زند نزدیک بودم. او همیشه بی‌ادعا بود و منش انسانی‌اش بالا بود و باتواضع و فروتن بود. او وکیل خاطرات خوش شنیداری ما بود.

صدای او مثل غروب خورشید در دریای آبی بود، پر از جلوه‌های عشق. صدای بهرام از جنس چهار فصل بود؛ بهار تابستان، پاییز و زمستان. در همه نقش‌ها موفق بود. افتخار می‌کنم از او یاد می‌گرفتم. به محض شنیدن خبر فوتش دلم منفجر و چشمانم پر از دریا شد از رفتن پرویز بهرام. بهرام را باید در خاطرات حفظ کنیم.

شده است.

مستند رزمی چنین در این قسمت از برنامه به اضافه مستند در شبکه مستند رومانی خواهد شد. این قسمت از برنامه روز سه‌شنبه ۷ خرداد ساعت ۲۰ و ۳۰ دقیقه از شبکه مستند پخش خواهد شد و بازپخش آن روزهای چهارشنبه ۸ خرداد ساعت ۹ و جمعه ۱۰ خردادماه ساعت ۳۰ و ۳۰ دقیقه است.

به اضافه مستند، مجموعه برنامه تلویزیونی شبکه مستند است که به پخش مستندهای دیده نشده در تلویزیون و بحث کارشناسی درباره موضوع مستند می‌پردازد. این برنامه با اجرای سیدمحمدعلی صدربی‌نا و کارگردانی محمدرضا رضاییان با دکوری جدید و بخش‌های متنوع، سه‌شنبه‌های هرهفته ساعت ۲۰ و ۳۰ دقیقه روی آنتن شبکه مستند می‌رود.

مسلمانان، دست این دشمن را برای جهانیان رو کردند. مطمئنا ساخت چنین مستندهایی از نزدیک‌ترین فاصله به جنگ و بحران، خطرات جانی زیادی برای عوامل آن دارد. این موضوع سوژه جدیدترین مستند مهدی مطهر

مستند «رزمی چنین» روایتی از تلخ و شیرین مستندسازی بحران است و با تکیه بر پشت صحنه سه مستند شاخص بحران که در ماجرای جنگ در سوریه و عراق ساخته شد، روایتی نزدیک و عینی از خطرات و سختی‌های مستندسازان جنگی ارائه می‌کند. در این مستند نیمه بلند، با بررسی فیلم‌های شاخصی نظیر «ابومهدی مهندس» ساخته وحید فراهانی، «ایرانیان مرتد» به کارگردانی حمید عبد...زاده و «پل» ساخته امیرحسین نوروزی، جنس مستندسازی جنگ مورد بررسی قرار گرفته و آموزش‌های لازم برای ساخت چنین فیلم‌هایی موشکافی می‌شود. با ظهور پدیده داعش و آغاز جنگ در سوریه و عراق، بسیاری از مستندسازان کشورمان براساس رسالتی که از شهید آوینی به ارث برده بودند، وارد جبهه‌های جنگ شدند و با نمایش ابعاد واقعی دشمنی داعش با پرداخت،